

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งและนายอำเภอเมืองระยอง จึงตราข้อบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) โค
- (๔) ม้า
- (๕) แพะ แกะ
- (๖) นก
- (๗) ไก่
- (๘) เป็ด ห่าน
- (๙) สุกร
- (๑๐) กระบือ
- (๑๑) ช้าง
- (๑๒) หรือสัตว์อื่น ๆ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ในที่หรือทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเด็ดขาด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อการรักษาโรคหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์
- (๒) เพื่อกิจกรรมใด ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ
- (๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจาริตประเพณีโดยได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลกลางหรือเพื่อในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ต่อการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกลางให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลกลางมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ให้เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมจนเกิดกลิ่นเหม็น

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายติดเตือนระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือรำคาญแก่ผู้อื่นและไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลกลาง

ข้อ ๙ การเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัดเพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันการเกิดอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) สถานที่เลี้ยงสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะของอาคารและเป็นไปตามมาตรฐานฟาร์มหรือตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

(๒) ให้ดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์มิให้มีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่ธรรมชาติหรือแหล่งน้ำ ทางน้ำ ลำคลอง แม่น้ำ เป็นต้น มิให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสิ่งแวดล้อม

(๔) ต้องจัดหาที่รับรองขยะปฏิกูลและมูลฝอยตลอดจนกำจัดขยะปฏิกูลมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะมิให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพสิ่งแวดล้อม

(๕) ต้องทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่เพาะเลี้ยงและบริเวณโดยรอบมิให้เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค แมลง ยุงหรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) จัดให้มีระบบการป้องกันเหตุรำคาญจากกลิ่น เสียง แสง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้าหรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบสัตว์ที่ตนเองเลี้ยงไว้มีอาการของโรค เช่น มีอาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งกีดขวางหรือมีอาการเซื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้า ลิ้นห้อยและสีแดงคล้ำ น้ำลายไหล ตัวแข็ง หรือขาอ่อนเปลี้ย เดินโซเซ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่งกัดหรือทำร้ายบุคคลใดให้เจ้าของผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้น
กักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่งตายลงหรือสงสัยว่าอาจเป็นโรคติดต่อ เจ้าของสัตว์
ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
หรือปศุสัตว์อำเภอเพื่อเข้าตรวจสอบและพิสูจน์โรค

ข้อ ๑๑ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการของสัตว์นั้น
หากพบว่าสัตว์มีอาการผิดปกติหรือสงสัยว่าอาจป่วยเป็นโรคและมีอาการตามข้อ ๑๐ บุคคลนั้นมีหน้าที่
ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕
โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน
เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแกลง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น
หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี
ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด
และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่
องค์การบริหารส่วนตำบลแกลง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่
ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลแกลง ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนด
โดยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลแกลงเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

กิตติศักดิ์ กุลรัตน์

นายกองการบริหารส่วนตำบลแกลง